

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 22

Poznámka k vydaniu: Úplný slovenský preklad historického textu. Neoverené politické, vojenské, spravodajské a zdravotné tvrdenia sú tvrdeniami autora a nie sú tu prezentované ako overené fakty. Poznámka sa vzťahuje na celý list vrátane citovaných obvinení, počtov zbraní a autorových vysvetlení udalostí.

Ahojte, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 27. marca 1977 a toto je môj mesačný AUDIO LETTER® č. 22.

V živote je málo istých vecí, na jedno sa však môžeme spoľahnúť: veci sa stále menia. Dnes kvet kvitne v celej svojej nádhere; zajtra zvädne a bude zabudnutý, zostane po ňom iba krásna spomienka. Dnes si dieťa pri hre odrie koleno a celý svet sa točí okolo matkinej nežnej starostlivosti. Zajtra bude koleno zahojené a zostane iba poučenie o opatrnosti a úteche. Dnes vy a ja na chvíľu prechádzame týmto svetom; zajtra nás už nebude vidieť a zostane iba dedičstvo našich rozhodnutí pre dobro alebo zlo.

Minulý mesiac som vás v AUDIO LETTER č. 21 upozornil na možnosť, že sme už možno zlyhali v úsilí zabrániť PRVEJ JADROVEJ VOJNE, ktorá sa každým dňom približuje. Moja otázka neznie „Možno vojnu zastaviť?“, ale „Bude zastavená?“ Na celom svete niet ničoho, čo by ma potešilo viac, než keby som vám mohol povedať: „Dobrá správa. Zabránili sme vojne. Vyhrali sme.“ Keď som 25. septembra 1976 nahrával mesačný AUDIO LETTER č. 16, zdalo sa, že vám čoskoro budem môcť takúto dobrú správu priniesť. Verejná reakcia na moje AUDIO LETTERS č. 14 a 15 za júl a august 1976 zmarila pokus Sovietov zradiť Rockefellerovcov prostredníctvom podvodných rakiet pozdĺž nášho pobrežia a viedla k priamemu stretnutiu medzi generálom Georgeom S. Brownom, predsedom Zboru náčelníkov štábov, a mnou. Potom však prišli hrozné zvraty pre Ameriku, ktoré som nasledujúci mesiac odhalil v AUDIO LETTER č. 17. Príveľa tých, ktorí v auguste 1976 tlačili na vládu, aby konala, nepokračovalo v podpore generála Browna pri jeho úsilí ďalej chrániť našu milovanú krajinu. Výsledkom je, že sme teraz generála Browna stratili ako účinnú silu dobra.

Zastaviť PRVÚ JADROVÚ VOJNU je teraz ešte ťažšie. Stále sa to dá, ale UROBÍME TO? Mojou hlbokou nádejou stále je, že odpoveď znie ÁNO, inak by som tieto slová nehovoril. Robím všetko, čo môžem, aby som vám priniesol pravdu. Pokiaľ budem mať prístup k životne dôležitým informáciám týkajúcim sa vášho života a blaha, budem cítiť hlbokú zodpovednosť oznámiť vám ich. Potom však bude vašou zodpovednosťou vybrať si, čo s nimi urobíte.

Navrhol som veľa vecí, ktorými by ste mohli pomôcť zachrániť našu krajinu. V decembri 1975 som dokonca nahral celú kazetu venovanú iba tomu, s názvom „ČO MÔŽEME UROBIŤ NA ZÁCHRANU AMERIKY“. Môžem však iba dúfať, že vám otvorím myseľ pre to, čo môžete urobiť ako jednotlivci. V tomto veľkom národe približne 215 000 000 jednotlivcov je každý človek iný. Nijakí dvaja z nás nemajú rovnaké schopnosti, rovnaké príležitosti ani rovnaké možnosti konania. Ja, jediný človek, ani s pomocou spolupracovníkov a informačných zdrojov, nemôžem poskytnúť jednoduchý, jednoznačný návod, čo robiť. Som však presvedčený, že po celej Amerike sú rozptýlené všetky vedomosti, všetka schopnosť organizovať sa a všetky zdroje potrebné na záchranu našej milovanej krajiny, AK TO LEN UROBÍME.

Moje dnešné tri témy sú:

Téma č. 1 - AKO OKOLNOSTI DOKAZUJÚ ROCKEFELLEROVSKO-SOVIETSKE PLÁNY NA ZNIČENIE AMERIKY

Téma č. 2 - ÚSILIE PREZIDENTA CARTERA URÝCHLIŤ PRVÚ JADROVÚ VOJNU

Téma č. 3 - AKO SA VYUŽÍVA CIRKEV

Téma č. 1 - Už viac než štyri roky sa všetkými dostupnými prostriedkami pokúšam upozorniť americký ľud na postup veľmi pokročilých plánov zničiť našu milovanú krajinu v podobe, v akej ju poznáme. Pred vlastnými očami vidíme posledné štádiá plánu vytvoriť celosvetovú diktatúru, pričom my sme chytení do pasce ako obeť. Tento záväzok k JEDNEJ SVETOVEJ VLÁDE pod kontrolou mimoriadne bohatej elity bol uvedený do pohybu v prvých rokoch 20. storočia. Na koordinovanie a riadenie programu sa použila malá skupina mocných nadácií oslobodených od daní. Program dobývania sa už dávno stal takým obrovským, mocným a zložitým, že priemerný občan nemal nádej pochopiť, čo sa naozaj deje. A plány JEDNÉHO SVETA boli a sú také zlé, že bežný človek bez ohromujúcich dôkazov jednoducho nedokáže uveriť, že sú skutočné.

Ako sa však také veci dokazujú? Takýto dlhodobý záväzok je sofistikovanou formou sprisahania; ako teda sprisahania odhaľovať a dokazovať? V právnických kruhoch, najmä na ministerstve spravodlivosti Spojených štátov, sú dobre známe slová osobitného vojenského prokurátora Johna A. Binghamu počas procesu so sprisahancami zapojenými do atentátu na Abrahama Lincolna. Proces sa konal vo Washingtone, D. C., v roku 1865. Vypočujte si Binghamove slová, citujem:

„Sprisahanie sa málokedy, ak vôbec, dokazuje priamou výpoveďou. Keď sa skupina jednotlivcov chystá spáchať závažný zločin, nekonajú otvorene, ale skryto a tajne. Vytvorený zámer poznajú iba tí, ktorí doň vstúpia. Pokiaľ jeden zo sprisahancov nezradí svojich druhov a nepodá proti nim svedectvo, ich vinu možno dokázať iba nepriamymi dôkazmi. Niektorí autori píšuci o dôkazoch hovoria, že okolnosti sú silnejšie než priamy dôkaz. Svedok, ktorý pod prisahou niečo jednoznačne tvrdí, sa podľa nich môže myliť vo faktoch alebo krivo prisahať, ale okolnosti nemôžu klamať.“

Binghamove slová vás môžu prekvapiť, ak nie ste právnik. Na rozdiel od dojmu, ktorý ste možno získali z vymyslených detektívnych príbehov, nepriame dôkazy môžu byť naozaj veľmi silné a rozhodli výsledok obrovského počtu súdnych prípadov.

Práve usvedčujúca sila okolností navyše robí každé sprisahanie najzraniteľnejším voči jednej veci - odhaleniu. Ak sa plány aj najmocnejších sprisahancov zverejnia a zaznamenajú skôr, než sa uskutočnia, často ich treba opustiť. Aj keby totiž sprisahanci dokázali vykonať plány bez pristihnutia pri čine, okolnosti vyplývajúce z ich zločinného konania nemožno skryť a predbežné odhalenie plánu potom ukáže prstom viny priamo na nich.

Tento princíp uplatňujem zakaždým, keď verejne odhalím čokoľvek o plánoch alebo činoch tých, ktorí sa sprisahali zničiť Ameriku. Ako sa vždy snažím objasniť, mojím účelom pri odhaľovaní zločinných plánov je zabrániť ich uskutočneniu. V tomto mám spoločný cieľ so svojimi spolupracovníkmi a mnohými zdrojmi poskytujúcimi životne dôležité dôverné informácie. Najlepšie úspechy spravodajského zhromažďovania, podobne ako diplomacie, často spočívajú v tom, čo sa nestalo - v ticho odvrátenej kríze. Naše úsilie bolo doteraz v tomto smere čiastočne úspešné.

Záväzok k svetovej nadvláde vytvorený pred viac než dvoma generáciami však prerástol do neuveriteľného monštra s nespočetnými chápadlami a obrovskou zotrvačnosťou. Štyria bratia Rockefellerovci a ich spolusprisahanci preto zistili, že nedokážu úplne zahľadiť stopy, hoci svoje podrobné plány mnohokrát upravili. Krátky prehľad okolností vyvíjajúcich sa okolo nás za posledné roky je teda veľmi, veľmi výrečný.

Po prvé: zvážte doteraz neúspešný pokus Nelsona Rockefellera stať sa naším nevoleným prezidentom a diktátorom prostredníctvom jeho 25. dodatku k Ústave Spojených štátov. Dňa 11. októbra 1974 som nahral svoju prvú hovorenú kazetu AUDIO BOOK s názvom „AKO SA CHRÁNIŤ POČAS PRICHÁDZAJÚCEJ HOSPODÁRSKEJ KRÍZY A TRETEJ SVETOVEJ VOJNY“. Vtedy zostávali Rockefellerovi ešte dva mesiace do potvrdenia za viceprezidenta; odhalil som však, že ak bude potvrdený, zamýšľa sa do júna 1975 stať prezidentom. V júni 1975 počas cesty do Európy začal prezident Ford náhle vážne padať - raz zo schodíkov lietadla - a blízke osoby hovorili, že vyzerá bledo a neisto. Verejnosti rýchlo predložili príbehy o starom futbalovom poranení kolena, hoci Fordov lekár jednoznačne vyhlásil, že pády s jeho kolenami nesúviseli.

Nasledujúci mesiac som v AUDIO LETTER č. 2 odovzdal informácie, ktoré som dostal, že Fordove ťažkosti vyvolal silný vírus neznámeho pôvodu, ktorý sa podarilo zastaviť.

Ďalší mesiac som na prednáškach aj na osobitnej kazete AUDIO BOOK č. 1 odhalil, že približne v septembri by sme mali vedieť, či sa Nelsona Rockefellera podarí zastaviť pri jeho úsilí zmocniť sa prezidentského úradu. Dňa 5. septembra 1975 sa Lynette Fromme údajne pokúsila Forda zabiť; ako som však v tom mesiaci varoval v AUDIO LETTER č. 4, bola to iba generálna skúška, ktorá mala Forda vystrašiť a donútiť rezignovať. Ford odmietol rezignovať a 22. septembra 1975 prišiel skutočný pokus o atentát. Počas návštevy San Francisca sa Ford stal terčom Sary Jane Moore a naozaj iba z Božej milosti unikol zraneniu. Plánovalo sa, že po vyjdení z hotela St. Francis prejde cez ulicu a bude si podávať ruky s ľuďmi v dave. Sara Jane Moore tam čakala presne na mieste, kde mal Ford vstúpiť do davu, ozbrojená pištoľou, ktorú si deň predtým kúpila v sprievode agenta ministerstva financií, a s myslou naprogramovanou na atentát elektronickými technikami! V poslednej chvíli sa však plán rozpadol. Agent tajnej služby povedal prezidentovi, aby cez ulicu neprechádzal, a ten zamieril rovno k limuzíne. Sara Jane Moore zdvihla zbraň, aby naňho vystrelila cez ulicu, ale výstrel odklonil iný prizerajúci sa - vietnamský veterán na invalidnom vozíku.

Ako sa ukázalo, toto bol skutočný bod obratu v nádejach Nelsona Rockefellera nastúpiť po Jerrym Fordovi za prezidenta. Vyčerpával sériu ďalších záložných plánov, ktoré mi zdroje umožnili vopred odhaliť v mesačných AUDIO LETTERS, a nateraz zlyhal. Nedávno však pri odchode zo slávnosti udeľovania ocenení v Bielom dome pošepol novinárom: „Vrátim sa.“

A potom je tu Fort Knox. Prvú kazetu AUDIO BOOK som nahral v októbri 1974, menej než tri týždne po takzvanej návšteve na kontrolu zlata vo Fort Knoxe, ktorú absolvovalo šesť kongresmanov, jeden senátor a asi sto novinárov. Bol to dokonalý príklad prípadu, v ktorom by samotné skutočné okolnosti - neprítomnosť obrovskej zásoby zlata vykazovanej v účtovníctve ministerstva financií a Federálneho rezervného systému - stačili dokázať existenciu obrovského finančného sprisahania. Ministerstvo financií preto veľmi dbalo na to, aby sa tieto okolnosti nezistili. Namiesto objektívnej, poctivej prehliadky depozitára zlatých prútov vo Fort Knoxe nezávislými odborníkmi ponúklo verejnú reklamno-propagačnú prehliadku s ľuďmi, ktorí nemohli vedieť, čo majú hľadať. Kým verejnosti hlasno sľubovali nezávislý audit Všeobecného účtovného úradu Kongresu, skutočný takzvaný auditorský výbor tvorili takmer výlučne pracovníci ministerstva financií. Drobnučká auditorská správa vydaná napokon s niekoľkomesačným oneskorením nepredložila žiadne skutkové zistenia a uzavrela iba, citujem: „Veríme“, že zlato tam je!

Moji spolupracovníci a ja sme v súvislosti so ŠKANDÁLOM SO ZLATOM VO FORT KNOXE zhromaždili hory dôkazov. Tento dvojité škandál zahŕňa nielen krádež amerických menových zásob zlata, ale aj skladovanie presakujúcich nádob so superjedom CIA spracovaným z rádioaktívneho plutónia 239. Z času na čas som časti týchto dôkazov zverejnil, napríklad v mesačnom AUDIO LETTER č. 2 za júl 1975. Na tejto kazete som odhalil miestoprísahné vyhlásenie bývalého kongresmana Franka Chelfa o

neustálo odvoze zlata z Fort Knoxu v polovici šesťdesiatych rokov a o neuspokojivých odpovediach, ktoré na otázky o dianí dostal od ministerstva financií a Bieleho domu. Odhalil som aj to, že oficiálny zoznam zásielok zlata z Fort Knoxu vynecháva veľké zásielky. Jeden príklad, ku ktorému sme mali fotografie, sa odohral 20. januára 1965; po takom konkrétnom spochybnení mincovňa priznala, že zásielka sa uskutočnila.

Najdôležitejšou vecou o Fort Knoxe odhalenou v AUDIO LETTER č. 2 však bol tajný „centrálny jadrový trezor“ - obrovský ústredný trezor na skladovanie zlata, ktorého existenciu návštevníkom v septembri 1974 neoznámili a neskôr ju písomne poprel vtedajší minister financií William Simon. Je to ďalšia zaujímavá okolnosť, pretože tento trezor nám aj kongresmanovi Otisovi Pikovi opísal a potvrdil bývalý veliteľ Fort Knoxu generál John L. Ryan mladší. Simonova lož aj potvrdenie generála Ryana sú citované v mesačnom AUDIO LETTER č. 8 z januára 1976. Centrálne jadrový trezor je kľúčom k celému škandálu Fort Knox.

Spoločný rockefellerovsko-sovietsky program na dobytie sveta je taký všeobsiahly, že sme v mesačných AUDIO LETTERS diskutovali aj o mnohých ďalších jeho aspektoch. Najnaliehavejšou otázkou zo všetkých je však teraz rýchle približovanie PRVEJ JADROVEJ VOJNY na americkej pôde. Už na svojej úplne prvej kazete z októbra 1974 som vysvetlil základné ciele, pre ktoré bratia Rockefellerovci zradne vedú Ameriku do jadrovej vojny. Odhalil som aj cieľový harmonogram jej začiatku: od polovice roku 1977 do polovice roku 1978. Dnes sa niektoré podrobnosti vojnového plánu zmenili a hospodárske i politické scenáre, ktoré vtedy Rockefellerovci plánovali, sa síce stále uskutočňujú, ale meškajú. Zo všetkých Rockefellerových plánov je však plán jadrovej vojny proti Amerike najrozhodujúcejší a harmonogram vojny zostáva zatiaľ prakticky nezmenený. Z dôvodov, ktoré vysvetlím v téme č. 2, bratia Rockefellerovci napínajú všetky zdroje, aby zabránili posunu jej termínu.

V júli 1975 Indira Gándhiová zaviedla v Indii tvrdé opatrenia spôsobom, ktorý ohromil svet. Najtrpkejšie ju odsúdila práve vláda Spojených štátov!! Nasledujúci mesiac som vám v AUDIO LETTER č. 3 povedal, čo sa v Indii naozaj stalo. Napriek všetkému zdaniu sa Indira Gándhiová pokúšala zachrániť slobodu Indie, nie ju zničiť. Rozbila projekt CIA, ktorý už päť rokov smeroval k prevzatíu Indie. Na tej istej kazete som ďalej odhalil, že spoločné Rockefellerove vojnové plány sa kvôli Indii upravujú. Plán jadrovej vojny na americkej pôde sa odložil, kým sa India nebude môcť ovládnuť vojnou v Ázii. Podľa upraveného vojnového plánu bol cieľový termín útoku na Indiu marec 1977, tento mesiac.

Povedal som vám aj, citujem:

„Nové plány vo svojej súčasnej podobe nezahŕňajú bojové akcie na americkej pôde. Majte však na pamäti, že ďalšie zmeny môžu a pravdepodobne aj nastanú. Najmä ak by bola Indira Gándhiová v blízkej budúcnosti zvrhnutá, mohlo by to umožniť CIA obnoviť pôvodné plány prevzatia moci, a tým obnoviť pôvodný plán vojny proti Spojeným štátom.“

Keď som tieto veci odhalil pred 19 mesiacmi, pravdepodobne sa vám zdali vzdialené a nepravdepodobné. Keď však uvoľnila núdzové opatrenia a usporiadala voľby 21. marca, pred šiestimi dňami, prehrala - tragicky nielen pre Indiu, ale aj pre Ameriku. Veci opäť nie sú také, ako sa zdajú. CIA uspela pri zvrhnutí Indiry Gándhiovej rozvrátením slobodných volieb, ktoré chcela pre svoj ľud, a urobila to práve tento mesiac, v marci 1977. Bol to pôvodný cieľový termín vojny proti Indii v plánoch, ktoré som odhalil pred 19 mesiacmi.

Keď je India vybavená a nateraz neutralizovaná, PRVÁ JADROVÁ VOJNA na americkej pôde už kvôli nej nečelí odkladu. V mesačnom AUDIO LETTER č. 6 za november 1975 som odhalil veľkú stratégiu obrovskej ázijskej vojny, ktorá mala predchádzať jadrovej vojne proti Amerike. Bojové akcie sa mali

začať na Blízkom východe závažnou provokáciou pripravenou na ospravedlnenie obmedzeného jadrového úderu zo Sinajskej púšte na ropné vrty arabských krajín OPEC. Toto prerušenie dodávok ropy by ochromilo srdce Európy a Afriky, vyradilo Japonsko a prezidentskými výkonnými nariadeniami vnútilo Američanom diktátorské opatrenia, napríklad prídel benzínu a ďalšie obmedzenia. Všetkých by to ešte úplnejšie priviedlo pod nadvládu rockefellerovsko-sovietskeho spojenectva.

Teraz sa však India stala ľahkou korisťou pre úplné prevzatie, a preto jej priorita klesla. Vojsko na Blízkom východe bola viackrát odložená. Najrozhodujúcejšie zlyhanie nastalo koncom decembra 1975, keď vo Viedni teroristi platení CIA uniesli ministrov ropy OPEC. Viacerí mali byť zabití, aby vzplanuli vášne a vypukla vojna, ale úlohu pokazili a všetci unikli živí. To spôsobilo obrovský sklz plánov vojny a dobývania. Za pokazenie tejto úlohy najvyššej priority CIA sama popravila šéfa svojej stanice v Aténach Richarda Welcha, ako som odhalil v mesačnom AUDIO LETTER č. 8 za január 1976.

Na tej istej kazete som verejne odhalil supertajné nariadenie Bieleho domu o zlúčení. Vyžaduje zmeniť život v Spojených štátoch tak, aby sa dal pohodlne zlúčiť so životom v Sovietskom zväze, a existuje už od Stalinových čias! Taký spôsob života je Amerike úplne cudzí. Dnes však pod bábkovou administratívou Jimmyho Cartera federálnu vládu otvorene riadia cudzí ľudia s cudzími filozofiami. Náš život sa zlučuje so sovietskym. Chamtivosť a túžba po moci, ktoré motivujú sovietskych vládcov aj skutočných dnešných vládcov Ameriky, však nepoznajú hranice. Už v novembri 1975 som v AUDIO LETTER č. 6 začal varovať pred hrozbou sovietskej zrady Rockefellerovcov a ich korporátno-socialistických blízkych tu v Amerike. Na jar 1976 som informoval, že niektorí správcovia veľkých nadácií ovládaných Rockefellerovcami sa čoraz viac obávajú prípravy takej zrady. Nie však samotní bratia Rockefellerovci a ich najbližší spolupracovníci, pretože viac veria Sovietskemu zväzu než Amerike.

Minulé leto sa, samozrejme, sovietska zrada skutočne začala. Najprv, ako som informoval v mesačnom AUDIO LETTER č. 13 za jún 1976, som dostal spravodajskú informáciu, že v Seal Harbor v Maine bola medzi letnými domami Davida a Nelsona Rockefellerovcov umiestnená jadrová zbraň. Čoskoro nato ma upozornili, že Sovietsky zväz rozmiestňuje v našich teritoriálnych vodách jadrové rakety krátkeho doletu, pripravené na diaľkové odpálenie z podmorských miest. Hrozil nám bezprostredný prekvapivý sovietsky jadrový útok nielen tu, ale po celom svete, ktorý by zničil všetok účinný námorný odpor proti Sovietskemu zväzu a zaručil jeho víťazstvo. Pre spravodajskú medzeru vytvorenú ministrom zahraničných vecí Henrym Kissingerom informácie o raketách, ktoré prichádzali ku mne, neprichádzali k Zboru náčelníkov štábov. Spravodajské zdroje ma informovali, že jedinou možnosťou vyvolať kroky na záchranu situácie je urobiť z toho verejnú otázku. Urobil som to prostredníctvom AUDIO LETTERS č. 14 a 15 minulého leta a fungovalo to, ako som vám opísal v AUDIO LETTER č. 16 za september 1976.

Štyria bratia Rockefellerovci však už dávno prekročili bod, odkiaľ niet návratu. Napriek udalostiam minulého leta pokračujú so Sovietskym zväzom v spoločnom programe dobývania a snažia sa presvedčiť sami seba, že ich dlhoročné spojenectvo je opäť v poriadku. Zároveň sa však pokúšajú urýchliť PRVÚ JADROVÚ VOJNU, pretože čas je teraz v sovietsko-rockefellerovskom súperení na strane Sovietov.

Priatelia, teraz nás obklopujú okolnosti dokazujúce existenciu veľkého sprisahania, ktoré nás má pripraviť o slobodu a dokonca o samotné životy. Každý z nás musí otvoriť oči a uvidieť tieto okolnosti také, aké naozaj sú, skôr než bude neskoro.

Téma č. 2 - Minulý mesiac som v AUDIO LETTER č. 21 vysvetlil, čo slová „NÁRODNÁ BEZPEČNOSŤ“ skutočne znamenajú pre tých, ktorí dnes ovládajú americkú vládu. Pre nich sa národná bezpečnosť

začína aj končí ochranou a napredovaním samotných nevolených vládcov, nie vás a mňa. Nikde sa to nedokazuje výraznejšie než vo vojne. Dane nás zaťažujú až na hranicu únosnosti, aby sme podporovali takzvanú národnú bezpečnosť. Kedy však v tomto storočí to všetko zabránilo vojne? A napriek všetkému vychvalovanému spravodajstvu a systémom včasného varovania, kedy sme vy a ja mali prospech z toho, že nás vláda vopred upozornila na bezprostredne hroziaci konflikt?

Nielen nepriamymi, ale aj dokumentárnymi dôkazmi bolo nepochybne dokázané, že naši vládcovia vopred vedeli o každom jednom veľkom konflikte 20. storočia, do ktorého bola zapojená Amerika. Túto predbežnú vedomosť však nám, národu ako celku, nikdy neoznámili, až na jednu výnimku. V roku 1962 prezident John F. Kennedy Ameriku informoval o varovaniach, ktoré získal pred bezprostrednou kubánskou raketovou hrozbou. Pre nás všetkých to bol desivý zážitok, ale výsledkom bolo znemožnenie úspešného sovietskeho prekvapivého útoku. Sotva o rok neskôr Jack Kennedy zomrel rukou CIA za to, že v záujme skutočnej národnej bezpečnosti - našej bezpečnosti - zmaril tento rockefellerovsko-sovietsky hazard. Pri dvoch svetových vojnách, Kórei a Vietname však sústavne platil iný vzorec.

V roku 1916 Woodrow Wilson, prvý americký prezident úplne podriadený Rockefellerovej ríši ako bábka, tesne dosiahol znovuzvolenie s mierovým heslom „Udržal nás mimo vojny“. Medzitým Ameriku rýchlo manévroval do vojny. Päť mesiacov po jeho znovuzvolení, 6. apríla 1917, Amerika vyhlásila vojnu Nemecku a americkí pešiáci čoskoro odišli bojovať „vojnu, ktorá ukončí všetky vojny“. Tisíce tam zomierali v zákopoch, zatiaľ čo správcovia „Carnegieho nadácie pre medzinárodný mier“ povzbudzovali Wilsona predĺžiť vojnu pre žiaduce zmeny, ktoré prinášala do amerického života!

V roku 1940, keď Európu opäť spaľovala vojna, prezident Franklin D. Roosevelt podobne ako pred ním Wilson apeloval na mierové cítenie, aby bol znovuzvolený. Priatelia, ešte teraz mi v ušiach znejú tie volebné slová F. D. R., citujem:

„A keď sa prihovám vám, matkám a otcom, dávam vám ešte jedno uistenie. Už som to povedal, ale poviem to znovu a znovu a znovu: ‚Vaši chlapci nebudú poslaní do nijakých zahraničných vojen.‘“

Aj keď takto získal bezprecedentné tretie funkčné obdobie, F. D. R. rýchlo posúval Spojené štáty k vojne. Dňa 27. mája 1941, iba šesť mesiacov po znovuzvolení a šesť mesiacov pred Pearl Harborom, vyhlásil „NEOBMEDZENÝ NÁRODNÝ VÝNIMOČNÝ STAV“ na prípravu vojny! V nasledujúcich mesiacoch sa urobilo všetko možné, aby bol vyprovokovaný japonský útok na Pearl Harbor. Keď sa vedelo, že bezprostredne hrozí, väčšina americkej tichomorskej flotily bola vhodne uzavretá v Pearl Harbore ako lákavý cieľ. Iba naše lietadlové lode držali ďaleko od nebezpečenstva, pretože mali byť nevyhnutné pre odvetu proti Japonsku.

Istí predstavitelia americkej vlády vedeli dlho vopred, že sa blíži vojna s Japonskom. Dôkazy o tom možno dnes nájsť na mnohých, niekedy celkom nečakaných miestach. Jedným príkladom je autobiografia biskupa Edwarda Randolpha Wellesa II., ktorú vydalo Learning, Inc., Manset, Maine 04656. Kniha „ŠŤASTNÝ UČENÍK“ sa v zásade vôbec netýka politiky či hospodárstva, ale kariéry a života episkopálneho duchovného. Na jeseň 1941 však biskup Welles pôsobil ako rektor Christ Church v Alexandrii vo Virgínii, kostola Georgea Washingtona. Na strane 62 sa číta, citujem:

„Ďalším z mojich priateľov bol Norman H. Davis, predseda Amerického Červeného kríža, ktorého zvolili do našej farskej rady. Bol veľmi blízky prezidentovi Franklinovi D. Rooseveltovi a často sa s ním stretával. Dňa 6. novembra 1941 som s pánom Davisom obedoval vo Washingtone a dozvedel som sa o prichádzajúcej vojne s Japonskom, ktorá sa mala začať do piatich týždňov. Bol som otrasený a požiadal som pána Davisa, aby prezidenta vyzval ustanoviť národný deň modlitieb. Odovzdal som mu list, ktorý som o tom napísal prezidentovi Rooseveltovi. Pán Davis môj list prezidentovi odovzdal a ten ustanovil

nasledujúci Nový rok za „národný deň modlitieb“.

Odhalenia pri obede ma natoľko zasiahli, že ešte v ten deň som zboru rozoslal rozmnožené poštové lístky s textom:

„Rektor prednesie na bohoslužbe v nedeľu 9. novembra o 11.00 kázeň, ktorú považuje za dostatočne dôležitú, aby vás na ňu osobitne upozornil. Kázeň zhodnotí zúfalú situáciu, ktorej Amerika čelí v tento Deň príméria, a navrhne základné kresťanské postoje a kroky.“

V nedeľu som počas tej kázne povedal:

„Málokto si uvedomuje, aká veľká je možnosť, že do tridsiatich dní budeme skutočne vo vojne s Japonskom.“

Zbor bol hlboko šokovaný. Na mnohé žiadosti sa moja brožúra kázní znovu vytlačila s pridaním tejto kázne. Dvadsaťosem dní po nej, 7. decembra, Japonci zaútočili na Pearl Harbor a vojna sa začala.“

(Koniec citátu z autobiografie biskupa Wellesa.)

Biskup Welles, samozrejme, nemohol vedieť, že Rooseveltova predbežná vedomosť o blížiacom sa japonskom útoku vyplývala zo sprisahania na jeho vyvolanie. Vedel však, že ľudí treba varovať, a práve to urobil. Federálna vláda mohla pred blížiacim sa útokom varovať celú Ameriku, ale potom by k útoku nikdy nedošlo. A F. D. R., plniaci príkazy Rockefellerovcov a ich spojencov, chcel, aby útok nastal a Amerika vstúpila do vojny!

Na dvojzväzkovej hovorenej kazete AUDIO BOOK, ktorú som pred rokom nahral s plukovníkom Curtisom B. Dallom, rozpráva podrobný príbeh Pearl Harboru plukovník Dall. A plukovník Dall, ktorý bol Rooseveltovým zaťom a blízkym priateľom, vie, o čom hovorí.

Potom prišla Kórea. Dňa 21. júna 1950 námestník ministra zahraničných vecí Dean Rusk vypovedal pred Kongresom, že nič nenaznačuje blížiaci sa severokórejský útok na Južnú Kóreu. O niekoľko dní neskôr John Foster Dulles odišiel do Soulu v Južnej Kórei, aby uistil, že zo severu nehrozí invázia. Potom rýchlo odišiel, pretože severokórejská invázia sa už začínala!

Pre nás, americký ľud, ďalšie nepríjemné prekvapenie. Aj Vietnam nasledoval starý vzorec. Poslednou vecou, ktorú Američania chceli, bola ďalšia krvavá vojna. Počas volebnej kampane v roku 1964 Lyndon Johnson porazil nastrčeného Barryho Goldwatera hraním na mierovú tému. Goldwater bol vykreslený ako nebezpečný človek, ktorý Ameriku zatiahne do veľkej vojny; Johnson ako „veľký tvorca kompromisov“, ktorý nás od takého nebezpečenstva uchráni. Johnson však už získal rezolúciu o Tonkinskom zálive ako nástroj, ktorý potreboval. Do troch mesiacov po drvivom volebnom víťazstve začal Vietnam premieňať na ďalšiu veľkú katastrofálnu vojnu. Do júna 1965 sa začalo nasadzovanie amerických bojových jednotiek do vietnamskej nočnej mory na rozkaz ďalšieho prezidenta, ktorý Amerike sľuboval mier a prosperitu.

Dnes sa to všetko deje znova. Jimmy Carter, bábkový prezident pracujúci pre Davida Rockefellera, vzbudzuje v mnohých Američanoch nádej, že tentoraz to bude iné. Tentoraz máme prezidenta, ktorý nosí svetre a džínsy, a teda musí byť človekom z ľudu. Musí byť odhodlaný dosiahnuť mier, keď tak agresívne usiluje o odzbrojenie; a všetkým nám sľúbil, že nikdy nebude klamať. Napriek tomu za iba dva mesiace dokázal odcudziť si a rozhnevať vlády po celom svete. Pod rúškom ľudovosti systematicky uráža návštevníkov z radov veľvyslancov nedôstojnými prijatiami a odmietaním účasti na obedoch, ktoré veľvyslanci usporadúvajú. Káže svetu o „ľudských právach“, ale okrem iného vôbec nič nerobí proti porušovaniu nášho vlastného ľudského práva dýchať čistý vzduch bez kontaminácie sovietskymi plutóniovými útokmi.

Vo vzťahu k Sovietskemu zväzu, s ktorým vraj chce rokovať o znížení výzbroje na zabránenie vojne, porušuje dohodu o nezasahovaní do vzájomných vnútorných záležitostí podpísanú prezidentom Nixonom v roku 1972. Tvrdí, že chce mier; okolnosti, ktoré však veľmi rýchlo vytvára, sú presne tie, ktoré môžu viesť k vojne.

Skutočnosť je, priatelia, taká, že Jimmy Carter nás rýchlo unáša k PRVEJ JADROVEJ VOJNE, a podľa jeho rockefellerovských šéfov čím skôr, tým lepšie. Vie sám, kam Ameriku vedie poslúchaním rozkazov? Majte na pamäti, že sa nápadne pokúša napodobňovať F. D. R. v každom ohľade, až po začatie kampane minulé leto tam, kde ju F. D. R. začal v roku 1932 - vo Warm Springs v Georgii - a obnovenie prezidentských rozhovorov pri krbe. Vypočujte si Carterove vlastné slová z nedávneho takého rozhovoru, citujem:

„Pamätám si iné ťažké obdobie dejín nášho národa, keď sme cítili iného ducha. Počas druhej svetovej vojny sme čelili strašnej kríze, ale výzva bojovať proti fašizmu nás spojila. Verím, že sme pripravení na toho istého ducha znova.“

Bratia Rockefellerovci veľmi chcú, aby PRVÁ JADROVÁ VOJNA začala čo najskôr, z viacerých dôvodov. Vojenská rovnováha sa stále rýchlejšie posúva v prospech Sovietskeho zväzu a v neprospech Rockefellerovcov, dokonca aj v oblasti tajných superzbraní. Podľa všetkých informácií, ktoré som získal, sú podmorské superrakety CIA v Atlantiku a Tichom oceáne, ktoré som odhalil pred dvoma mesiacmi v AUDIO LETTER č. 20, zatiaľ stále najhrozivejšími jadrovými raketami sveta. Ako som však vtedy odhalil, tieto rakety CIA určené na ochranu Rockefellerovcov, nie vás a mňa, sa vo viacerých prípadoch stali nefunkčnými. Nedá sa predpovedať, ako dlho vydržia zostávajúce, kým aj ony zlyhajú a začne z nich unikať materiál.

Existuje však ďalšia, ešte základnejšia obava, na ktorú musia Rockefellerovci myslieť. Spojené štáty zatiaľ nemajú vôbec žiadne protiraketové zbrane a Sovietsky zväz má iba systém Galosh ABM, ktorého účinnosť proti medzikontinentálnym balistickým raketám je otázna. Táto situácia sa však čoskoro môže drasticky zmeniť. Generálmajor George Keegan mladší, ktorý 1. januára 1977 odišiel do dôchodku z funkcie šéfa spravodajstva letectva, opakovane ako prvý odhalil významný nový vývoj ovplyvňujúci vojenskú rovnováhu. Nedávno povedal, citujem: „Globálny konflikt je v štádiu zrodu.“ A má pravdu, priatelia. Navyše varuje, že Sovietsky zväz už skúša zbraň typu lúča smrti nazvanú „časticový lúč“. Keď bude táto zbraň vo veľmi blízkej budúcnosti operačne nasadená, mohla by ničiť prichádzajúce rakety a urobiť Sovietsky zväz nezraniteľným voči každému medzikontinentálnemu raketovému útoku vrátane útoku Rockefellerovými podmorskými superraketami CIA.

Medzitým Sovietsky zväz práve teraz pokračuje v neúprosnom programe rozmiestňovania podvodných rakiet pozdĺž pobrežia Spojených štátov a ďalších krajín sveta. Napriek „dohode z Červeného piatku“ z 1. októbra 1976, ktorú som odhalil v mesačnom AUDIO LETTER č. 17, pri ich rozmiestňovaní nerešpektuje „jadrovú bezpečnú zónu“. Rockefellerovci veria, že hrozba ich podmorských rakiet CIA zabráni skutočnému odpáleniu sovietskych rakiet vnútri zóny počas PRVEJ JADROVEJ VOJNY. Z ich strany je to však číry hazard, pretože hrozba existuje.

V druhej polovici tohto mesiaca som dostával od vlastných spravodajských zdrojov správy o súčasnom stave celosvetového sovietskeho programu rozmiestňovania podvodných jadrových rakiet krátkeho doletu. Keď som vlani v auguste nahrával mesačný AUDIO LETTER č. 15, uviedol som súradnice 64 rakiet a bômb po svete vrátane 16 v amerických a kanadských vodách. To stačilo dať Sovietskemu zväzu schopnosť prekvapivého knokautujúceho úderu proti všetkej svetovej námornej sile stojacej proti nemu. Vďaka šialenej politike Rockefellerovcov z Červeného piatku sa však situácia mohla ešte zhoršiť. Teraz viacnásobné zameranie cieľov zabezpečuje veľmi vysokú pravdepodobnosť úspechu

takého sovietskeho útoku. Okrem námorných a iných vojenských cieľov pri mori sovietske podvodné rakety teraz mieria aj na rastúci počet nevojenských strategických cieľov.

Podľa môjho najnovšieho súčtu Sovietsky zväz doteraz rozmiestnil v pobrežných vodách sveta celkovo 372 jadrových zbraní, prevažne rakiet, ale aj niekoľko bômb. Takmer polovica z nich, 158, je v amerických vodách. Zahŕňa to 130 pri 48 pevninských štátoch, ďalších deväť pri Aljaške, 15 v havajských vodách a po jednej pri ostrove Midway, Guame, Vianočnom ostrove a severnom prístupe k Panamskému prieplavu. Sovietsky zväz sa pripravuje aj na ďalšie plutóniové oblakové útoky proti Amerike. Dňa 1. marca Amerika rozšírila svoje územné hranice na 200 míľ a sovietske ponorky sa presunuli za túto novú hranicu. Teraz sa však pozdĺž nášho západného pobrežia vo vzdialenosti tri až päť míľ od brehu rozmiestňujú diaľkovo ovládané nádoby. Zatiaľ ich bolo umiestnených 16 a ďalšie sú na ceste.

Pri Britských ostrovoch je 29 rakiet a v kanadských vodách 11. Európu a Stredomorie teraz obklopuje 46 sovietskych podvodných rakiet. Desať z nich je v Stredozemnom mori. Pozdĺž atlantického a severomorského pobrežia mieri jedna na Španielsko, tri na Francúzsko, päť na Holandsko a šesť na Západné Nemecko. Tri sovietske rakety sú v dánskych vodách, sedem pri Nórsku, šesť pri Švédsku a päť pri Fínsku. Island navyše obklopuje sedem sovietskych podvodných rakiet. Sú pripravené zdecimovať tamojšie letecké základne NATO a umožniť novej námornej verzii sovietskeho nadzvukového diaľkového bombardéra Backfire prerušiť všetky naše životne dôležité námorné trasy cez severný Atlantik.

Zvyšok celosvetového rozmiestnenia je nasledujúci. Najprv Tichý a Indický oceán: Austrália sedem, Nový Zéland šesť, Nová Guinea štyri, Filipíny šesť, Indonézia šesť, Malajský polostrov dve, Thajsko jedna, Barma jedna, India jedna, Taiwan tri, červená Čína sedem, hranica medzi červenou Čínou a Vietnamom jedna, silno zamerané Japonsko 19, Južná Kórea osem.

Okolo juhozápadnej Ázie, Afriky a Blízkeho východu: iránske pobrežie Kaspického mora tri, pobrežie Iránu a Saudskej Arábie v Perzskom zálive päť, Ománsky záliv jedna s cieľom v Iráne, saudské pobrežie Červeného mora dve, turecké pobrežie Čierneho mora jedna, južná Afrika osem.

A pozdĺž pobrežia Latinskej Ameriky: Mexiko 11, Guatemala jedna, Britský Honduras jedna, Honduras jedna, Nikaragua jedna, hoci Sovietsky zväz samotnú Nikaraguu využíva na isté námorné účely, Kostarika tri, Venezuela štyri vrátane jednej v rieke Orinoko, Čile päť, Argentína jedna. Britská drážava West Falkland pri južnej Argentíne je tiež terčom jednej sovietskej rakety, rovnako ako ostrov Bermudy.

Vláda ktorejkoľvek menovanej krajiny odo mňa môže na oficiálnu žiadosť získať navigačné súradnice ohrozujúcich sovietskych podvodných rakiet. Zatiaľ o tieto najnovšie súradnice požiadala iba jediná vláda, britská, a s radosťou som jej ich poskytol. Veľká Británia v tichosti napĺňa svoje majestátne meno, pretože jediná spomedzi všetkých národov sveta sa s pochmúrnym odhodlaním bráni sovietskej námornej hrozbe. Nemyslím si, že by bolo v najlepšom záujme Britov prezradiť vám všetky opatrenia, okrem skutočnosti, že sovietske rakety sa z britských vôd odstraňujú. Poviem vám však, že Briti zatiaľ dokazujú jeden veľmi dôležitý fakt: ak je vôľa, sovietsku vojnovú hrozbu možno odvrátiť. Napriek modernej výzbroji Sovietsi nie sú nadľudia, okrem porovnania so zradnými bezchrbtovými medúzami, ktoré dnes ovládajú americkú vládu. Treba rozpoznať okolnosti také, aké sú, a potom pozbierať ducha a odhodlanie urobiť, čo sa urobiť musí. Presne to Briti práve teraz robia, priatelia.

Téma č. 3 - Pred niekoľkými dňami noviny citovali reverenda Billyho Grahama, že sa mu páčia, citujem, „symbolické gestá voči americkému ľudu“ zo strany prezidenta Cartera. Osobitne ho potešilo, že Carter plánuje nielen chodiť do nedeľnej školy, ale dokonca tam vyučovať. O podstate novej

administratívy však Dr. Graham povedal, že na hodnotenie je ešte príliš skoro.

Milióny Američanov vkladajú dôveru v Jimmyho Cartera, nevyskúšaného nováčika národnej politiky, najmä pre jeho obraz učiteľa nedeľnej školy. V dnešnom uponáhľanom svete pôsobí jeho veľmi viditeľná zbožnosť takmer ako niečo z minulosti. Pred sto rokmi by o ňom mohli byť napísané nasledujúce slová, citujem:

„Začal pravidelne navštevovať baptistický kostol na Erie Street a Jimmy sa energicky venoval svojej práci. Verejne bol pokrstený na jeseň 1854. Krátko nato ho ustanovili za zapisovateľa cirkevného zboru, čo bola nezvyčajná zodpovednosť pre obyčajného mladíka a svedčilo to o dojme zrelosti a zodpovednosti, ktorý na ostatných robil. O niekoľko rokov už vyučoval jednu z najväčších tried nedeľnej školy. Ako bystrý absolvent strednej školy, verný návštevník a veľmi rozvážny a zodpovedný mladý muž Jimmy čoskoro získal významnú úlohu vo všetkých cirkevných aktivitách. Vrhol sa do nich s typickou cieľavedomosťou. Ako sme povedali, cirkev poskytovala tomuto neemocionálnemu mladíkovi priestor na seberealizáciu; jeho matke, bratom a sestrám však ponúkala aj najlepšiu časť spoločenského života, ktorý mali.“

Priatelia, tieto slová som si nevymyslel, aby sedeli na Jimmyho Cartera. Iba som v úryvkoch z životopisu Johna D. Rockefellera staršieho od Allana Nevinsa nahradil meno „John“ menom „Jimmy“. Pozoruhodné na Johnovi D. Rockefellerovi bolo, že jeho horlivé cirkevné aktivity sa počas celej kariéry nikdy nepremietli do spravodlivého, poctivého či etického podnikania! Podobne dnes Jimmy Carter, či si to uvedomuje alebo nie, káže dobro, ale koná zlo. Ako ďaleko by sa niektorí minulí či dnešní diktátori mohli dostať, keby odstránili odpor cirkvi tým, že by sami chodili do kostola? Možno Jimmyho Cartera zavádzajú a nekoná zlo vedome. Tak či onak však pre nás ostatných nie je ospravedlnením slepo ho nasledovať ako ovce na porážku. Ak to urobíme, dejiny jasne ukazujú, čo sa stane.

Pre organizovanú cirkev v Rusku nastal koniec sveta po bolševickej revolúcii v roku 1917. Za niekoľko krátkych rokov zomrelo rukou sovietskej vlády viac než 20 000 000 Rusov. Hoci zápasiace podzemie veriacich pretrvalo dodnes, cirkev ako organizácia schopná priamo ovplyvňovať udalosti už neexistuje. Nebude existovať, pokiaľ komunizmus zostane oficiálnym náboženstvom Sovietskeho zväzu.

To isté sa stalo v pevninskej Číne, keď moc prevzal Mao Ce-tung. Podiel obyvateľstva patriaceho k cirkvi bol v Číne oveľa menší než v Rusku, ale jej osud bol rovnaký: koniec sveta, s výnimkou bojujúceho zvyšku veriacich zatlačených do podzemia. Po zabíjaní viac než 60 000 000 vlastných ľudí sa Maovi podarilo premeniť komunistickú Čínu azda na najprísnejšie regimentovanú spoločnosť na zemi. David Rockefeller, ktorý z Jimmyho Cartera urobil prezidenta a teraz rozhoduje, tento stav dôrazne schvaľoval. Napríklad pred niekoľkými rokmi povedal, citujem:

„Spoločenský experiment v Číne pod vedením predsedu Maa je jedným z najdôležitejších a najúspešnejších v ľudských dejinách.“

Teraz sme, priatelia, ak to dovoľíme, na rade my - Amerika a celý západný svet. Zložitý plán, ktorý som odhalil v mesačnom AUDIO LETTER č. 6 za november 1975, sa upravuje a aktualizuje pre dnešné okolnosti. Niektoré moje zdroje mi nedávno vyjadrili veľké znepokojenie, že sa pripravuje provokácia na vyvolanie vojny na Blízkom východe, aká sa nepodobá ničomu, čo sme kedy videli. Opakujem, Rockefellerovci čoraz zúfalejšie chcú spustiť PRVÚ JADROVÚ VOJNU skôr, než stratia zvyšnú kontrolu nad udalosťami. Na dosiahnutie tohto cieľa sa vážne zvažujú plány, ktoré by pri uskutočnení mohli okamžite uvrhnúť všetky tri hlavné náboženstvá západného sveta do nepokojov pri rozpútaní blízkovýchodného konfliktu. Dúfam, že varovaním o existencii týchto plánov ich robím pre sprisahancov príliš nebezpečnými na uskutočnenie. Ak ich však vykonajú, dúfam, že to teraz budete vedieť okamžite rozpoznať. Nesmieme sa dať oklamať, strhnúť panikou ani neutralizovať, priatelia.

Máme dôležitú prácu.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.